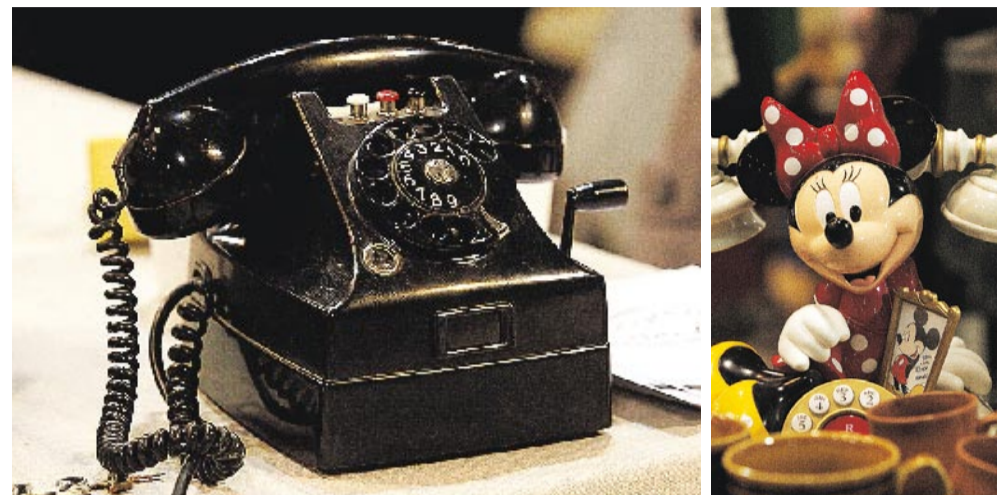

Dags igen för Fyndmässan i Arcus – höstens stora chans till fina klipp

▲ Massor av prylar och massor av människor. På prylmässan finns det grejer för alla smaker – och ofta till ordentligt bra priser. En möjlighet för alla som är på jakt efter det stora klippet eller för dig som helt enkelt bara gillar att strosa omkring och betrakta.

▲ Prylmarknaden i Arcushallen har blivit en succé och enligt arrangören är det den största i Sverige. Bilden är från marknaden i maj. I helgen är det dags för höstupplagan.

FOTO: JOAKIM NORDLUND

Folkligt, fyndigt och fullspikat

Vissa mumlar skrot. Andra jublar fyndläge. Man kan tycka vad man vill men Fyndmässan i Arcushallen är en klockren succé. I helgen är det dags igen.

LULEÅ Allt bygger på den busenklade idén; det jag inte själv vill ha kanske någon annan tycker är toppen.

Där startade allt. I dag har Jonas Wallin, Anders Björkén och Bo Tano gjort något som är värt någon form av pris. Bedriften?

De har sett till att göra folkfest av något så simpelt som loppmarknad.

– Den här missar jag bara inte. Jag har varit här i tolv år och jag älskar det här, säger Sture Larsson, en av många människor som Extra träffade

under beöket vid vårens mässa i Arcushallen.

Och man ser verkligen att han menar det han säger. Med gester, mimik och många ord säljer han allt från cyklar till nedplockade mopedmotorer.

Trycket efter att få någon av de 300 säljplatserna är hård. Merparten av de som säljer på marknaden har fått köa målmedvetet bara för att få tag i en plats. Andra har gått genvägen och köpt biljetten i den efterhandel som också pågår.

– Vi vet att det finns en svar-tabörshandel med biljetter och att priset många gånger stiger till det dubbla men det är inget vi kan göra något åt. Vi har ett system där en människa bara ska kunna köpa några platser, säger Bo Tano.

Ja, ni hörde själva. Loppisbiljetter på svarta börsen. Det är så man får nypa sig i armen.

Precis som alla andra säljare finns Bodensaren Sture V. Larsson på plats redan under fredagskvällen. Tillsammans med flera hundra andra försäljare arbetar han intensivt med att duka upp sina grejer.

Samling runt rariteter

Medan de flesta kånkar på till brädden fyllda banankartonger, påsar eller plastbackar visar Sture V. Larsson sin rutin. Han glider in med en cykelkärra och i en av lådorna ligger en mopedmotor. Karlarna flockas runt rariteterna och Sture plockar upp en förorsare av märket Bing.

– Uppborrad till 15 millimeter

och med ställbart munstycke, säger han.

Tänkarna åker tillbaka till en tid när mycket kretsade kring mopeden. Sommarkvällen på väg hem från fotbollsträningen där lukten av mopp blandades med nyslaget hö.

Mitt i den tidsresan avbryter Sture: – Jag älskar att träffa folk och då är det här klockrent. Det är kontakten, känslan av att vara här. Det är helheten. Det är en speciell spänning och en atmosfär som jag tycker om, säger han.

Hans mopedelar, kroncyklar och hylsnycklar sticker verkligen ut för i merparten av ständen handlar det om barnsaker i någon form.

– Karlarna har väl inte så

mycket att se på så jag har medvetet valt att sälja sänt här. De flesta av gubbarna brukar mest gå och se vilna ut men de brukar bli lite gladare när de stannar till här.

Rundtur med resultat

Precis som alla andra säljare har han avrundat fredagskvällen med en rundtur runt de andra stånden och resultatet av den rundturen plockar han upp från en hylla.

– Den här jaktikaren köpte jag alldeles nyss. Jag har letat en mån här. Det är till min brors lilla dotter som heter Hanna, säger han.

Vid ett bort lite längre bort står tioåriga Tobias Pellika. Han är i full färd med att sälja ut lite av de leksaker som han inte leker med längre.

Han demonstrerar stolt en gul liten traktor.

– Den här har jag haft sen jag var tre. Den är fin. Jag lekt mycket med den. Det känns lite ovanligt att sälja den. Lite konstigt. Jag kanske får en tjuga för den, säger han.

Efter några minuters diskussion vid familjen Pellikas bord förstår man att intäkterna från försäljningen tämligen omgående ska plöjas ned i nya leksaker.

– Det blir en faceplate, säger Tobias och rättar till skärmen på kepsen.

Sedan försöker han, förgäves, förklara vad en faceplate är men det enda som går fram är att det på något finurligt sätt går att byta färger med den.

Då är det enklare att förstå

finessen med fyndmarknaden; platsen där gamla saker byter ägare.

Efter att ha träffat Sture V. Larsson och ett tjugotal andra säljare förstår man att det här handlar om en verklig tradition.

Och efter att ha besökt marknaden också nästa dag kan man bara konstatera att det här är en folkfest.

– Vi började 1992 och vi kom kanske in rätt efter lågkonjunkturen, funderar Bo Tano.

Locker folk – i alla väder

Nu har Sverige befunnit sig i en högkonjunktur under flera år men intresset för jätteloppisen är densamma.

Dagen innan vårens mässa var arrangörstrion lite orolig

för att vädret skulle sätta käppar i hjulen. Vädret den 2 maj var helt underbart men det hindrade inte att människor vallfärdade till Arcushallen.

När portarna slogs upp var kön cirka 500 meter lång. Ja, ni hör själva.

Det om något är beviset på att fyndmarknaden i Arcushallen verkligen är en succé. Systrarna Marianne Snellman och Stina Björkström som kört 50 mil enkel väg säger så här:

– Vi bor i Jakobstad men vi har varit här i flera år. Det är rätt många från Finland som kommer hit. Här går det verkligen att fynda och för oss har det blivit lite av en tradition.

▲ Till vårens marknad hade 10-åriga Tobias Pellika storstådat i pojkrummet hemma på Klintbacken. Nu såldes allt från leksakstraktorer till datorspel.

extra FRÅGAN

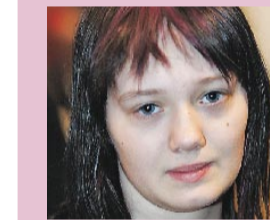
Extra besökte vårens prylmarknad i Arcushallen i maj och ställde frågan: Vilket är ditt livs bästa loppisfynd?

Stina Spett, 45, studerande, Rosvik. – En Reimaooverall jag köpte till min dotter. Jag gav 100 kronor och ny kostar den kanske en tusenlapp.

Åsa Isaksson, 42, allkonstnär, Luleå. En låda med gamla örhängen som jag köpte för två år sedan. Det kostade 40 kronor och var ett superfynd.

Amanda Bergqvist, 13, studerande, Luleå. Köpte precis ett par läckra plåtaskor. Det var precis sådana jag letade. I affär kostar de säkert 1500 kronor. Jag gav en 50-lapp.

Anita Olsson, 65, pensionär, Luleå. – En jättesnygg originell fatölj som jag gav 200 kronor för. Jag har faktiskt hittat en hel del fint på loppis genom åren.

Stina Andersson, 34, ledsagare, Luleå. – Inget jag kommer på direkt. Jag är här för att sälja och försöker att inte dra hem så mycket onödigt.